

POSTA'S dolgozó

A POSTÁSOK SZABADSZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

I. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM.

Ára 30 fillér

1957. AUGUSZTUS HÓ

HAZÁNK JÖVŐJE

Minden hazafi, minden magyar ember számára nagy jelentőségű a Magyar Szocialista Munkáspárt júniusi határozata, mert népünk sorsának, jövőjének fontos kérdésében foglal állást.

Melyek ezek a kérdések? A pártértekezleten sor került a közelmúlt nagy tragikus eseményének, az ellenforradalomnak alapos, világos értékelésére. Ma már az egész országban — a postán is — egyre kevesebb azoknak a becsületes embereknek a száma, akik még mindig nem látják, hogy az ország vezetésében, a gazdasági és politikai életünkben elkövetett hibákat kihasználva a pártban megbújt árulók, az elmúlt idők sötét erői — a föld-birtokosok, tőkések és gyárosok —, nem utolsósorban a külföldi imperialisták aljassága, a magyar népre az ellenforradalom szörnységeit hozták. S még szörnysébb sorsot rejtettek. Ez a szörnységek sora a nyomorúságot, az ellenforradalmi terrort, a kapitalizmus visszaállítását, a pusztítást és a háborút jelentette volna.

Ha erre a szörnységek jövőre gondolnak a hazájukat szerető dolgozók, csak hálával állapíthatják meg: a magyar kommunisták hazafias tette volt az ellenforradalom kíméletlen visszaverése, a nemzetközi munkásoktól s a Szovjetunió segítségével.

Az ellenforradalom sötét erői továbbra is a magyar nép békés életét, alkotó munkáját ellen tartják. Példá erre, hogy a külföldi imperialisták az ENSZ ötös bizottságának hazug jelentés alapján az ENSZ rendkívüli ülésén provokálni akarnak. Ez ellen a provokáció ellen a magyar dolgozók milliói tiltakoznak. Postás becsületeinkre válik, hogy a tiltakozás között ott találjuk sok üzemünk, hivatalunk dolgozóit. Így például a Népszabadság augusztus 18—19. számában között tiltakozások között szerepelnek:

a jászapati postás dolgozók, újpesti postahivatal, bajai postások, Posta Rádióműszaki Hivatal, karcagi postahivatal, szobi járás postás dolgozói, 72-es postahivatal dolgozói.

Mivel az ellenforradalom erői továbbra sem nyugszanak, mi postás dolgozók is helyesüljük a pártértekezletnek azt a határozatát, mely szerint továbbra is következetes harcot kell folytatni az ellenforradalom megsemmisítésére.

Örömmel állapítjuk meg azt, hogy az ellenforradalom okozta nehéz helyzetből milyen hamar a rend, nyugalom, a békés munka útjára vezette népünket az MSZMP helyes politikájával s a szocialista tábor hathatós segítségének biztosításával.

Ki ne emlékezne még arra a kálvárián, zűrzavaros helyzetre, mikor az uszítók hangja elnyomta a becsületes, józan emberek hangját? Mikor a dolgozók a provokáció miatt nem végezhetik munkájukat: a postások köpeny alól kézbesítették, ablaktalan, hideg hivatalokban dolgoztak, mikor a közbiztonság a nullával volt egyenlő, s a lincselés napirenden volt, mikor hosszú sorok álltak az üzletek előtt, s az infláció réme fenyegetett.

Azóta az életszínvonal jelentősen emelkedett. Megszűnt a gyermektelenek adója, a dolgozók — a postások is — jelentős kedvezményeket kaptak, a fizetések is komolyan emelked-

tek. A postások saját példájukon mérhetik le ezeket a kedvező változásokat.

Annak is örülhetünk, hogy egészséges pártként született újjá az MSZMP — hisz a párt hazánk vezető ereje. A pártértekezlet mindenki számára nyilvánvalóvá tette, hogy a párt okult a régi hibákból. A tagság összetétele is sokkal egészségesebb. Ugyanakkor a pártértekezlet kinyilvánította azt is, hogy harcot hirdet a marxista-leninista ideológiától idegen jobboldali revizionizmussal szemben, amely a munkásosztály elárulásához vezet, s a gyakorlatban — Nagy Imre, Losonczi Gyulázatos vezetésével valósult meg.

Kinyilvánította a pártértekezlet azt is, hogy következetes harcot folytat a baloldali elhajlás, dogmatizmus, szekták meggyógyulásával szemben is, mely a múltban olyan sok kárt okozott. A párt további tevékenységének alapjaként a marxizmus-leninizmust határozta meg. Azt a marxista-leninista elméletét, amely alapján világszerte sikereket ért el a dolgozók, s Magyarországon is sikereinknek fő forrása. A pártéletről további egészséges fejlődésének törvényeként a demokratikus centralizmust jelölte meg, amelyet az új szervezeti szabályzat elfogadásával rögzített.

A szakszervezeti mozgalom számára nagy jelentőségű a pártértekezlet határozatai közül az, amely a párt és a tömeg kapcsolatával foglalkozik. Itt állapította meg a pártértekezlet, hogy a tömegszervezetek közül a legfontosabbak a szakszervezetek. A legnagyobb tömegszervezet, amelynek közel kétféle tagja van — nálunk is a szakszervezet —, magába tömöríti majdnem az összes postás dolgozókat. Nyilvánvalóan azért, mert a szakszervezetek a munkások számára — az uralkodó osztálynak — a szervezeti és mert a szakszervezetek a termelési munkákban működnek.

A pártértekezlet kinyilvánította azt is, hogy a szakszervezetek a termelési munkák mellett jól látják el a dolgozók érdekvédelmi és a kulturális nevelőmunka feladatait.

A pártértekezlet kitér arra, hogy leszámolt azzal a helyzettel, hogy a dolgozók tömegére, mind a pártra káros — gyakorlatilag, hogy a szakszervezetekre csak formálisan van szükség, és mely szerint a szakszervezeteket fontos kérdésekben tértelenségre kárhoztatta, vagy éppen ötödik keréknek tekintette.

Szakszervezeti mozgalmunkban nem valljuk a „párttól független szakszervezet” ellenforradalmi jelszavát. Köztudomású, hogy ez helytelen és káros. Viszont teljes mértékben helyesüljük azt, hogy a párt vezetés szerepét elsősorban a szakszervezetekben dolgozó kommunisztákon keresztül kell megvalósítani. Ez eddig — s még az ellenforradalmi események közepette is — megvolt és inkább meglesz az egészségesen fejlődő MSZMP munkája nyomán. Szükségesnek tartjuk azt is, hogy a szakszervezeti mozgalom önállósága megvalósuljon minden szinten. Biztosak vagyunk, hogy így a sok ezer szakszervezeti aktív munkáját még nagyobb kedvvel, lelkesedéssel fogja végezni.

De részen kell lennünk mindannyiunknak akkor, ha az üzemekben, hivatalokban megbúvó, álcázott, ellenséges elemek a szakszervezetet próbál-

ják az elégedetlenségek szítására, a jogtalan követelésekre, zavar keltésére felhasználni. Nyilvánvaló, hogy ez nem szolgálja a dolgozók érdekeit.

Megállapíthatjuk tehát, hogy a szakszervezeti munka feltételei — éppen az MSZMP helyes irányítása nyomán — sokkal jobbakként, mint bármikor. Így hasznosabban tudunk működni a dolgozók javára, s a pártot is jobban tudjuk segíteni célkitűzéseiben, a szocializmus építésében.

A pártértekezlet azáltal, hogy kimondta a tömegkapcsolatok erősítését — a szakszervezeti mozgalom számára is fontos tanulságokat adott —, amelyek egyrészt az elnökség a tájékoztató munkára vonatkozó határozatában jelölte meg. Ezek szerint nekünk is le kell vonni azt a tanulságot, hogy a dolgozó tömegek tudjanak a szakszervezeti mozgalom minden fontos eredményéről, feladatáról, problémájáról. Mindezekben a kérdésekben a tájékoztatást, a türelmes meggyőzést kell érvényre juttatni. Ezen túlmenően fel kell figyel-nünk a dolgozók minden szavára, s tanulnunk kell tőlük. Ezzel kapcsolatban a bérrendezés példájára hivatkozhatunk: fel kellett figyelnünk a postás dolgozók szavára, amikor kinyilvánították, hogy jelentősen el vagyunk maradva a népgazdaság más területén dolgozók kereseténél szintjétől és a régi bérrendszert nem felel meg a postás dolgozók számára. Majd pedig, mikor már a párt és a kormány — az ország nehéz gazdasági helyzete ellenére — a jelentős összeget biztosított a bérrendezésre, helyes volt ki-kérni és figyelembe venni véleményüket az új bérrendszer és az egyes szakágazatok kereseti lehetőségeinek kialakítását illetően.

Mind ennek a következménye az, hogy a postás dolgozók döntő többsége megértő és

megelégedett a bérrendezéssel kapcsolatban, s a szakszervezet tekintélye is jelentősen megnőtt. Természetesen nemcsak ez egy esetben kell a dolgozók véleményét megfogadni, hanem állandó kapcsolatot kell megvalósítani: a beszámoló az üzemekben, hivatalokban, a dolgozókkal való mindennapi tanácskozás, a sajtótájékoztató stb. által is.

A pártértekezlet még sok olyan kérdést tárgyalt — így az államhatalom további erősítésének, a gazdasági politikájának, a kulturális munkának, a párt nemzetközi kapcsolatainak kérdéseit —, mely mind nagyfontosságú, s melyek szintén mondhatjuk, megfelelnek a magyar nép érdekeinek. Az egészségesen fejlődő, marxizmus-leninizmus alapjain álló MSZMP legfőbb biztosítéka a munkáshatalomnak, mely népünk számára a szabadságot, a függetlenséget, a békét, jobb jövőnk, a szocialista építést jelenti.

A szakszervezeti mozgalom számára a fentiekben túlmenően a pártértekezlet más kérdésekben is útmutatást jelent. Ennek az útmutatásnak a konkrét meghatározását végezte az augusztus 17-én összeült SZOT XI. teljes ülése.

A dolgozók életszínvonalának ügye a szakszervezeti mozgalom szempontjából is igen fontos. Ezért szerepelt a teljes ülés napirendjén az, hogy „segítsék a szakszervezetek a gazdaságos termelést, az életszínvonal megtartásának és további emelésének alapját”.

A teljes ülés mindemellett megállapította, hogy gazdasági életünk is lényegében normálizálódott. Ezért az érdem első-sorban a dolgozóké, a munkásoké. Nem haladhatunk tovább ilyen gyorsan előre a szocialista országok, elsősorban a Szovjetunió jelentős segí-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Akikre büszkéek vagyunk

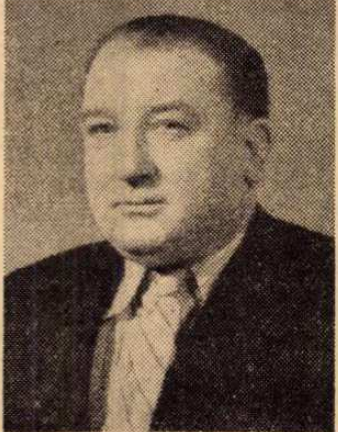
Kormánykitüntést kapott két kiváló postás bizalmi

Augusztus 19-én, 2 postás bizalmi részesült magas kormány-kitüntetésben, a szakszervezeti mozgalomban végzett kiváló bizalmi munkáért.

Munka Erdeméremet kaptak: Retz Márton egyesített kézbesítő, aki Budapest 70-es postahivatalnál tíz év óta harcos kiállással végzi a szakszervezeti bizalmi munkát, a dolgozó társai teljes megelégedésére.

Retz Márton

Fiam József

Fiam József, a Posta Központi Járműtelep sztahanovista oklevéllel kitüntetett dolgozója 12 év óta szakszervezeti bizalmi. Különösen a fiatal szakmunkásoknak nyújt nagy segítséget, kiknek útjait és szakmai tudását adja át.

Több esztendőn át végzett eredményes munka elismerését jelenti a kitüntetések — mondotta Gáspár Sándor elvtárs, a Szakszervezetek Országos Tanácsa főtitkára a kitüntetés átadásakor.

Szeretettel köszöntjük a kitüntetett szaktársakat. Az elismerésben minden postás szakszervezeti bizalmi munkájának megbecsülését és kitüntetését látjuk.

Szolgálatban biztatásul, hogy a szakszervezeti munkánkat még sikeresebben végezhessük,

A bérrendezés dolgozóink bizalmát növeli

A Budapest 10-es hivatal levele a fizetésrendezésről

Most már örömmel beszélhetünk arról a témáról, amely az utóbbi hónapokban oly sokat foglalkoztatott bennünket. Megtörtént a státusz bérrendezés első komoly bevezető lépése. Ehhez szeretnénk egy pár szót fűzni.

A múlt év végén lezajlózott ellenforradalmi események hivatalunk életében is jelentős változásokat idéztek elő. Megszűnt a brigádkezelés. Kisebbsé lett a létszámunk. Kevesebb lett kézbesítőink keresete. Ezek a körülmények még inkább felszínre hozták a postás dolgozók és a népgazdaság más területén dolgozók bére-rezse közötti különbséget. Hivatalunk dolgozói közül többben úgy nyilatkoztak, hogy a szakszervezet csak a munkaversenyek megszervezésével törődik, de a postás dolgozók érdekében semmi komolyabb dolgot kihozni nem tud. Ennek nyomán dolgozóinkon a kishitűség vett erőt. A bérrendezés elhúzódása pedig csak növelte ezt a hitetlenséget.

Ez a hangulat és a szakszervezet iránti bizalmatlanság augusztus hó 2-án egyszerre megszűnt. Ezen a napon osztottuk ki hivatalunknál a kinevezési munkaköri bér és besorolási értesítéseket. Nyugodtan merem állítani, hogy minden dolgozónk megelégedettséggel vette át a fontos okmányokat. Az okmányok átvételével nemcsak

a szakszervezet iránti bizalmatlanság szűnt meg, de erősödött és megszilárdult a bizalom kormányzatunk, pártunk iránt is. Elmondhatjuk tehát, hogy a bérrendezés nálunk teljes mértékben beváltotta a hozzáfűzött reményeket.

Az engedélyezett keret szétosztásánál tárgyaltunk a helyi szakszervezet 6 főből álló bizottságával és nemcsak meghallgattuk a véleményüket, hanem ezzel a hatagú bizottsággal együtt végeztük a szétosztás nehéz munkáját. Most már elmondhatjuk, hogy ez a bizottság igen jó munkát végzett. A besorolással kapcsolatban sem szóban, sem írásban panasz nem hangzott el.

Bízom abban, hogy kormányunk, pártunk megértő támogatása a szakszervezetünk körültekintő, figyelmes és lelkiismeretes munkája dolgozóink munkakedvét és bizalmát csak növelni fogja.

Örömtünknek azzal is kifejezést adunk, hogy a dolgozók régebbi kívánságának megfelelően újra megalakítottuk hivatalunknál a KST-t 62 taggal és 2000 forintos alaptőkével. Az augusztus havi tagdíjak befizetése folyó hó 16-án az első felemelt fizetésből történik. Takarékoskodunk és kölcsönösen segítjük egymást, így harcolunk a szocializmus további építéséért.

TÓTH SÁNDOR
hivatalvezető. Budapest 10.

Az ENSZ ötös bizottságának jelentése ellen tiltakoznak a postások

Budapestben és szerte az országban a postások ezrei ítélik el az ENSZ ötös bizottságának jelentését és tesznek hitet a kormány politikájával szemben. A postás dolgozók közül sokan le-velben és táviratban fejezték ki tiltakozásukat az ellen, hogy a magyar kérdést az ENSZ-ben újból napirendre tűzzék. Határozottan leszögezik, hogy a postás dolgozók semmilyen nyomásra sem hajlandók fel-

adni azokat a szocialista vívmányokat, amelyeket a magyar nép áldozatos harcokkal vívott ki magának.

A sok tiltakozás közül eddig a Magyar Filatéla Vállalat, Budapest 70., Budapest 72., Posta Kiserleti Intézet, Posta Központi Javítóüzem, Rádióműszaki Hivatal, Újpest 1., Posta Központi Járműtelep, Posta Csekkelszámoló Hivatal dolgozóinak tiltakozó levele jutott el hozzánk.

Nem a magyar postával van a baj

Egy amerikai magyarnak a budapesti postaigazgatóság-hoz írt leveléből

Igen tisztelt Igazgatóság! Kérem, fogadják a legőszintebb köszönetnyilvánításomat a rendes és pontos munkájukért. Meg kell mondanom önöknek, hogy minden híresztelés ellenére a magyar postakiváló munkát végez és én olyan büszke vagyok önökre és munkájukra. A legszívesebben világáig kiáltanám, nincs párja a magyar postának. Magyarországi életem alatt több ízben jártam külföldön, de olyan precíz, lelkiismeretes munkával, amelyet a magyar posta produkált, sehol sem találkoztam. És itt Amerikában még büszkébb vagyok az önk munkájára, mert tudom, hogy mennyi és milyen nehézségekkel kellett az utóbbi időben a magyar postának megküzdnie. Nagyon kérem önöket, ha lehetséges, újság útján továbbmósolják a kézbesítő postásoknak ösztöne, szív-ből jövő köszönetemet lelkiismeretes munkájukért.

Három hónapig nem kaptam hírt családom felől, ami a legnagyobb aggodalmat és kétségbeesést váltotta ki belőlem. Át-

landó érdeklődésemre az amerikai postán azt a választ kaptam, hogy „rossz a magyar postaszolgálat, nagy a kaosz a postavonalon.” Később azonban beigazolódtott, hogy nem a magyar postaszolgálat volt a rossz, mert a családom részéről írt levelek rendszeres megérkeztek Amerikába, ellenben a „Camp Kilmer-i Szervezet” hangyásgánál, multott, hogy nem kaptam meg a leveleket, holott a legkisebb fáradsággal megkaphattam volna, a címzés is jó volt, s ennek ellenére a leveleim visszamenek a magyarországi feladókhoz. Bizonyággal később újra elküldték részemre, amelyeket meg is kaptam. És bevallom, többfelé megmutogattam, hogy „íme nem a magyar postával van a baj”, s minden ilyen irányú híresztelést visszautasított, mert fájdalmat okoz nekem.

Lelekiismeretes és pontos munkájukat isméteiten nagyon köszönöm, szíves magyart köszöntésel:

KERÉKGYÁRTÓ Mária
Plainfield N. J. USA

Még közelebb egymáshoz... A budapesti postások közös sétahajózáson vettek részt

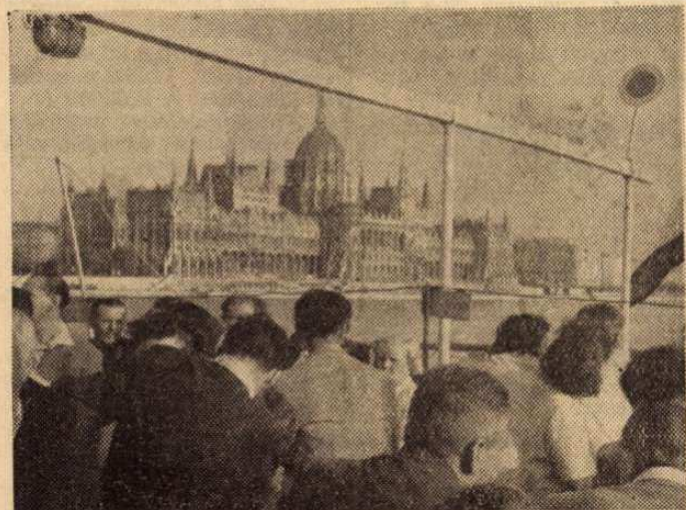
A Postás Szakszervezet budapesti bizottsága a Budapesti Postaigazgatóság, valamint a Budapesti Távközlési Igazgatóság és a központi hivatalok vezetésével közösen sétahajózási hivatást és munkát végzett dolgozókat és családtagjait, hogy ezzel is kifejezésre juttassa elismerését az első félévben végzett eredményes munkáért.

A két hajókiránduláson több mint 2600 dolgozó és családtag vett részt. A résztvevők sokasága ellenére is rend és fegyelem volt a hajón. A hajó parancsnoka elismerően jegyezte meg: — *Büszke lehet a posta, hogy ilyen fegyelmezett dolgozói vannak.*

Jókedv és öröm jellemezte az utat mindvégig. Bár sokan

Szép a kilátás a Dunára, sétahajó indulás előtt.

Kilátás a hajóról a Parlamentre.

(Egry Gyula felvétele.)

U. M.

A szakszervezet elnökségének második félévi munkatervéről

A szakszervezet elnöksége 1957. második félévi munkájának alapját a szakszervezet központi vezetősége 1957. február 22-i határozata szabja meg és e határozatban lefektette irányelvek alapján végzi munkáját. Az elnökség második félévi munkatervét összhangban áll a posta előtt álló „termelési” feladatok és az ezzel összefüggő, a postás dolgozók érdekvédelmét, életkörülményeinek javítását szolgáló intézkedések gyakorlati végrehajtásával.

Az alábbiakban ismertetjük az elnökség által tárgyalásra kerülő fontosabb napirendi pontokat:

Augusztus hónapban: a postavezérgazgatóság beszámolója alapján a posta 1957. első féléves gazdasági helyzete; a termelési munka helyzete és a további termelési feladatok meghatározása. E napirend tárgyalásával az elnökség határozatot hoz a termelési tanácskozások rendjére és a termelésben élenjáró dolgozók, üzemek és hivatalok jutalmazásának rendszerére.

Október hónapban: a postai ügyvitel egyszerűsítése érdekében tett javaslatok feldolgozása és az ezzel kapcsolatos intézkedéseket tárgyalja.

A postai hírlapszolgálat helyzetét, a postás dolgozók munkakörülményeinek alakulását, az elnökség idevonatkozó korábbi

határozata végrehajtásának ellenőrzéseként tárgyalja.

Az októberi ellenforradalmi események miatt elmaradt a postai egyeztető bizottságok és fegyelmi bizottságok létrehozása. Erre most a második félévben sor kerül.

November hónapban: az általános fizetésének eddigi rendszerét tárgyalja az elnökség.

Augusztus hónapban: a posta hároméves szociális, munkavédelmi, kulturális beruházási tervére hoz határozatot, egy külön napirendi pontban pedig ellenőrzi az 1957. évi beruházások teljesítését.

Szeptember hónapban: tárgyalja az elnökség a postás dolgozók munka- és védőruha ellátását.

Október hónapban: a postavezérgazgatóság beszámolója alapján ellenőrzi az elnökség az 1957. évi szabadságolási terv végrehajtását.

A posta telre való felkészülése.

December hónapban: egy alapos, mindenre kiterjedő felmérés alapján tárgyalja az elnökség a postás dolgozók életkörülményeinek alakulását. (A postás dolgozók anyagi helyzetének összehasonlítása más, hasonló jellegű szakmák dolgozóinak anyagi helyzetével.)

A II. Országos Bizalmi Találkozó határozata szellemében kerül sor a szakszervezeti bi-

zalmi munkájának értékelésére és a további feladatok meghatározására.

A második félévben kerül sorra a szakszervezeti bizottságok és a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség kapcsolatának; a nődolgások helyzetét, a nőbizottságok munkáját; a postás dolgozók politikai és kulturális műveltségének; a szakszervezet és a dolgozók közötti kapcsolatot értékelő; a szakszervezeti szervezet önállóságának növelését célzó jelentések megtárgyalására.

Hegedűs István

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40-ik évfordulójának méltó és bensőséges megünneplésére szakszervezetünk is készül. Előkészítő Bizottság alakult a központban. A készülési terv szerint folyik;

Miért vált szükségessé a szakszervezeti tagok újbóli besorolása?

A postás dolgozók különböző rétegei az elmúlt egy esztendőben is jelentős béremelésben részesültek. Már 1956 augusztusában volt részleges bérrendezés, majd 1957. januárjában az öbábrések, márciusban a műszakiak, júniusban pedig a többi postás dolgozók fizetése emelkedett. A szakszervezeti tagokat ezzel szemben általában 1956. júniusában sorolták be utólagosra a júniusi megelőző keresetek alapján. Decemberben az októberi események miatt a besorolásokat technikailag lebonyolítani nem lehetett, így a bérek emelkedését nem követte a tagdíjak rendezése.

Az ellenforradalmi események okozta károk enyhítése a szakszervezet anyagi tartálékait is nagy mértékben igénybevette, amelyhez járult még mintegy 400 000 Ft tagdíjbevétele kiesés. Ebben az összegben csak a nem fizető tagok hátraléka szerepel, tehát a besorolás-elmaradás okozta tagdíjbevételek kiesése. 1957. évi költségvetésünkben közel 400 000 Ft-os deficit jelentkezik. Mindezek miatt hozott elnökségünk olyan határozatot, hogy a tagsági könyveket már augusztus hó folyamán felül kell vizsgálni és a tagokat keresetük-

kifejezte azt a felelősségérzetet, amely a bizalmiak szívében él a munkáshatalomért és választóikért.

A kétnapos tanácskozáson több mint 1000 küldött vett részt.

Gáspár Sándor főtákar elvtárs „Erősítsük a szakszervezetek tömegkapcsolatait, javítsuk a bizalmiak munkáját” címen mondott beszámolójához 200-nál többet jelentkeztek felszólalásra. Előnk, nagy vitakedv, és az igazságosságért bátran kiálló őszinte szenvedélyesség jellemezte a vitát. Nők és férfiak, idősebbek és fiatalok, kommunisták és pártunkívüliek teljes egysége nyilvánult meg a munkáshatalom, dolgozó népünk boldogsága, a béke védelme mellett.

A tanácskozás célját a beszámoló címe egyértelműen meghatározza. Azt pedig, hogy „semmi sem pótolhatja a bizalmiak munkáját”, legjobban a vitában résztvevő bizalmiak felszólalásai bizonyították.

Szótartottak az SZTK hiányosságait és az igazságtalan elbocsátásokat. Beszéltek a munkaruha jogosságáról és jogtalan használatáról. Kíváncságot a gyermekeikről, a megdélés, nagyobb erőfeszítést követelték az ellenforradalom maradványai ellen. Javasolták az öregségi járulékok, a nyugdíjak rendezését stb.

De a fentiekben túl, szó esett úgyszólván mindenről, ami a szakszervezetek érdekvédelmi, termelési és nevelési egy egész képező hármastételét alkotja.

Ahol dolgozóink üdülnek

Kevesen tudják, hogy Budapesttől alig 55 kilométerre, a Duna mellett, Nagymaroson, csinos üdülő várja pihenésre a postás dolgozókat. Ez a postás üdülő nemcsak nyáron, hanem télen is állandóan működik, mert központi fűtőberendezéssel van felszerelve. Az 53 beutalt részére 24 egy-, két- és háromágyas szoba áll rendelkezésre. Bajor Rudolf gond-

Az országos tanácskozásra a 2000 postás bizalmi, 40 küldöttet választott. Közülük többen iratkoztak fel hozzászólásra. Szóhoz jutottak Wirkmann Ödönnek szaktársának az Alküz-től és Retz Márton szaktárs, a Budapest 70-es hivatalból. Egyikükkel sem vallottunk szégyent. Wirkmann-né szaktársnő javasolta —, többek között —, hogy a nyereségreszesedést a postára is terjesszék ki. Retz szaktárs pedig a postás nyugdíjasok érdekében beszélt.

Nagy esemény volt az országos tanácskozásnak a kormánykiváltások átadása. A forradalmi munkás-paraszt kormány a II. Országos Bizalmi Találkozó alkalmából a bizalmi munka megbecsülésének jeléül, a jó bizalmi munka jutalmaként, ötven bizalmi tün-

Büszkék vagyunk Fiam József (Járműtelep) és Retz Márton (Bp. 70.) bizalmi szaktársakra, akiket a „kitüntettek között” üdvözölhetünk. Kiemelkedő esemény volt Kiss Károly elvtárs, az MSZMP Központi Vezetősége titkárnak felszólalása. Elmondotta, hogy mennyivel jobb, ma a bizalmiak helyzete, mint a felszabadulás előtt.

Hangsúlyozta, hogy a bizalmi a dolgozók nevelője. Meg kell értetni munkatársaival, hogy nemcsak tagdíjijeztető a szakszervezetnek, hanem részesei az egész világot átfogó harcok tömegmozgalomnak, amely az egész emberiség boldog jövőjéért küzd.

Tetszésnyilvánítással fogadta a tanácskozás Zentai Ernő elvtárs, a SZOT titkárnak bejelentését, hogy a szakszervezetek javaslatára a dolgozók újabb 50 000 kedvezményes túrelőutalványt kapnak. Ebből kb. 4000 nyugdíjas is részesül.

„Olyan volt a tanácskozás, mint maga az élet. Mentés volt minden formáságtól és kizárólag a tanácskozás erejét, amelynek alapja a dolgozó nép iránti hűség, a harcok, alkotó hazaszeretet. Alapja a kétmilliónyi szervezett magyar dolgozó nagy tömegereje, melynek 95 000 bizalmijából választott ezernyi küldött, felelősségérzetből jól vizsgázott. De alapja, az a sok millió szervezett dolgozó harcos tömege, mely a Szakszervezeti Világszövetségben ölt testet.

A postás küldöttek és elnökségünk tagjai az országos tanácskozás után külön is megbeszéltek a sajátos postás kérdéseket. Csak sajnálni lehet, hogy ez nem történt meg a legnagyobb nyilvánosság előtt. Miért? Azért, mert szinte minden postás küldöttnek volt mondanivalója. Becsülettel tolmácsolták mindazt, amivel küldöik megbízták őket. Azért, mert nagy aktivitás, kitartó szívósság, érett megfontoltság és a szervezett postás dolgozók ügyeinek odaadó képviselője jellemezte a postás bizalmi küldöttek tanácskozását is.

Szakos, Lévainé, Kovács, Figula, Novoth, Kurinka, Wirkmann-né, Antal, Bujdosóné, Komsánszki, Molnár, Szarvas, Rieger, Horváth, Csókásné, Király, Papp, Szabó II., Kiss és Szombat kártársak szóltak fel. A postás dolgozók igen sok problémáját szóvá tették és nem is akárhogyan. Csak egy példát a sok közül: Molnár szaktárs a Postaállomásról: „1956. decemberében, ha nem is a kapitalistákkal, de a szellemiükkel kellett harcolni. Meg kellett magyarázni a szakszervezet fontosságát, célját. Ennek a szívós, nevelő, meggyőző munkának eredménye, hogy nálunk nincs sem szervezeten, sem tagdíjjal elmaradt dolgozó”. Ezután bírálta azt az anyagpocskolást, amely egyenruhánk szabásánál tapasztalható. „A nadrágot a hóna alatt kötheti meg a dolgozó, ahelyett, hogy a felvett mértékek szerinti típusoknak megfelelő nagyságot kapnánk”, mondotta. Majd sürgette a nyári ruhák szétosztását.

A többi felszólalásokra még visszatérünk. Az azonban már most bebizonyosodott, hogy szervezett szaktársaink, illetve az összbizalmi értekezletek jól döntöttek, amikor a 40 küldöttet kiválasztották.

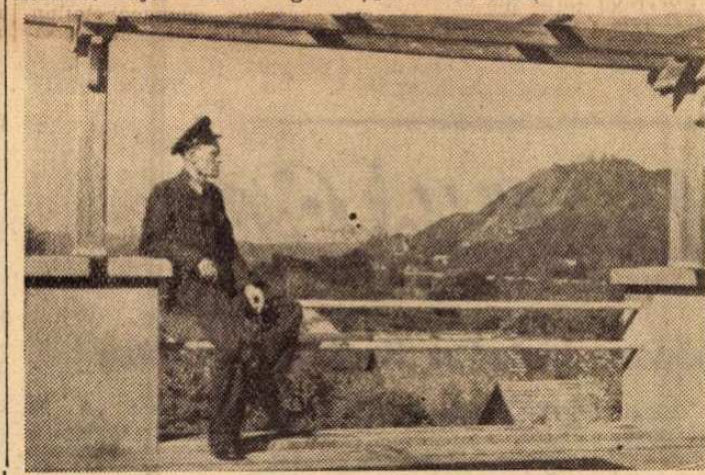
Még egy biztató példa, hogy a postás bizalmiak odaadón képviselik választóikat: Az idő már előrehaladt. Kétnapos fáradságra lehetne hivatkozni Figula szaktárs, miskolci küldöttünk azonban: „majd a következő vonattal utazom haza. Bizalmi kötelességem az első” kijelentés után végig kitartott. Pedig a tanácskozás este fél tízig tartott.

A kétnapos tanácskozás alaptanulása: Központi Vezetőségünknek, elnökségünknek, területi, üzemi és járási bizottságainknak többlet és jobban kell a bizalmiakkal foglalkoznia. Mindenkinél be kell látnia, hogy a 2000 postás bizalmi olyan erő, amelyet a postás szakszervezeti mozgalom nem nélkülözhet. Rövidesen megvitátjuk — együtt a bizalmiakkal — elnökségünknek a bizalmiakkal való rendszeres foglalkozásáról kidolgozás alatt levő tervét. Addig is azonban alapszervezeti elnökeink feltétlenül tartsák meg a havi, legalább egyszeri összbizalmi tanácskozást, amit a küldöttek egységesen követeltek.

Egy bizonyos. Napirenden levő egyik fő feladatunk, hogy a bizalmi munkát a szakszervezeti mozgalom alapjává tegyük. Ennek pedig sikerülnie kell, mert a postás dolgozók minden érdeke ezt követeli. Ervényt kell szerezni annak az alapigazságnak, hogy a bizalmi a szakszervezeti munka vezetője, képviselője, szervezője, nevelője és ellenőre.

Igy viszonylag rövid időn belül megteremtjük a postás bizalmiak részére az őket megillető tekintélyt és bizalmat.

K. Gy.

Kilátás a nagymarosi postásüdülő teraszáról a visegrádi várra.

(Tornyai József felvétele)

A postás dolgozók is megünnepezték az alkotmány ünnepét

A Posta Központi Járműtelep alkotmánynapjainak ünnepségén a szakszervezet és a szakszervezet pénz-, könyvjuttatással és jutalomútdíjjal tüntette ki a munkában kitűnő dolgozókat.

(Tornyai József felvétele)

